

Ano ang mga Patakaran Para sa Isang Tapat na Pagsisisi?

 Ang Pang-kalahatang kard

Ang Pamagat: Ano ang mga Patakaran Para sa Isang Tapat na Pagsisisi?

Wika: Tagalog

Maikling Pagkakarawan: Ang pagsisisi ay nararapat gawin nang dahil sa pagmamahal sa Allah, sa pagdakila sa Kanya, sa paghahangad sa Kanyang gantimpala at kapatawaran, at sa takot sa Kanyang kaparusahan....

 : عربي

Bilang ng pagpapakita ng pahina: 1841

Petsa ng Pagdagdag: Mar 08,2007

Ugnayan : <http://www.islamhouse.com/p/6153>

Ang Katapatan sa Allah

Ang pagsisisi ay nararapat gawin nang dahil sa pagmamahal sa Allah, sa pagdakila sa Kanya, sa paghahangad sa Kanyang gantimpala at kapatawaran, at sa takot sa Kanyang kaparusahan.

Ang pagsisisi ay hindi dapat gawin dahil sa hangaring mapalapit sa isang tao at sa hangaring humanap ng mga makamundong bagay.

Ang Allah ay nagpahayag:

Maliban sa mga nagsisisi (mula sa pagkukunwari), gumagawa ng mga kabutihan, umaasa sa Allah, at pinadadalisa ang kanilang relihiyon para sa Allah (na walang ibang sinasamba maliban sa Kanya, at gumagawa ng kabutihan para sa Kanya lamang, hindi upang magpakitang-tao), magkagayon sila'y makakasama ng mga mananampalataya. At igagawad ng Allah ang malaking gantimpala sa mga mananampalataya. (An-Nisaa-4:146)

Ang Pag-iwas Mula sa Kasalanan

Ang pagsisisi ay hindi magiging makatotohanan at katanggap-tanggap kapag ang isang tao ay patuloy pa rin sa paggawa ng mga kasalanan habang siya'y kasalukuyang nagsisisi. Sa kabilang banda, ang paggawa muli ng katulad na kasalanan matapos ng tapat na pagsisisi ay di-makapagwawalang bisa sa unang pagsisisi, subali't kinakailangan niyang magsising muli.

Ang Pag-amin sa Kasalanan

Walang sinuman ang makagagawang magsisi mula sa mga bagay na hindi niya itinuturing na kasalanan.

Ang (Damdaming Ng) Pagkalungkot sa mga Kasalanan

Ang pagsisisi ay maituturing na tapat lamang kapag ikinalulungkot ng tao ang kanyang nagawang kasalanan at dahil dito nakadarama siya ng labis na kalungkutan. Hindi tinatanggap ang pagsisisi ng isang taong ipinagyayabang ang kanyang mga kasalanan.

Dahil dito ang Propeta nagsabi,

Ang labis na pagkalungkot ay pagsisisi. (Ahmad at ibn Majah)

Ang Katatagang Hindi na Babalikang Mulang Nagawang Kasalanan

Ang pagsisisi ay hindi tinatanggap mula sa isang taong may hangaring bumalik muli sa kasalananang pinagsisihan, bagkus marapat siyang magkaroon ng layuning huwag gawing muli ang naturang kasalanan sa darating na panahon.

Ang Pagsauli sa Tao ng Kanilang Karapatan

Kapag ang kasalanan ay may kaugnayan sa karapatan ng ibang tao, magkagayo'y dapat isauli ang kinuhang karapatang ito sa mga taong pinagkunan kung nais na ituwid ito (tama) at maging katanggap-tanggap ang pagsisisi.

Ang Propeta ay nagsabi:

Sinumang kumuha ng karapatan ng ibang tao, magkagayo'y hayaan niya ngayong maging malaya ang kanyang sarili mula rito bago dumating ang Araw na walang makukuhang pakinabang sa ginto at pilak. Kung ang isang tao ay may (dalang) mga gantimpala (sa Araw na iyon), kukunin mula sa kanyang mga gantimpala ang katumbas na sukat sa kanyang pang-aapi at ibibigay sa kanyang mga inapi. Kung wala na siyang mga gantimpala, magkagayo'y ang kasalanan ng kanyang mga inapi ang idadagdag sa kanya. (Bukhaari)

Ang Panahon na ang Pagsisisi ay Tinatanggap

Ang pagsisisi ay tinatanggap bago dumating ang mga sandali ng kamatayan at bago sumikat ang araw sa kanluran.

Ang Propeta ay nagsabi:

Bukas-palad ang kamay ng Allah sa gabi (sa paraang naaayon sa Kanyang Kadakilaan) upang ang mga makasalanan sa umaga ay makapagsisi, at bukas-palad ang Kanyang Kamay sa umaga, upang ang mga makasalanan sa gabi ay makapagsisi, hanggang sa ang araw ay sumikat sa kanluran. (Muslim)

Siya rin ay nagsabi:

Walang pagsisising tatanggapin sa sandali ng kamatayan. (Ahmad at Tirmidhi)